

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 15/12
v Luxemburgu 1. marca 2012

Rozsudok vo veci C-467/10
Baris Akyüz

Odmietnutie členského štátu vydať vodičský preukaz nemôže odôvodniť neuznanie preukazu vydaného neskôr v inom členskom štáte

Členský štát môže odmietnuť uznanie vodičského preukazu, pokiaľ je na základe nespochybniteľných informácií pochádzajúcich zo štátu vydávajúceho preukaz preukázané, že držiteľ nespĺňa podmienku zvyčajného bydliska

B. Akyüz bol v rokoch 2004 až 2008 v Nemecku viackrát trestne stíhaný, najmä za ublíženie na zdraví, vedenie motorového vozidla bez vodičského preukazu, kvalifikované skupinové vydieranie, ako aj za vyhrážanie a urážku na cti. Na základe lekársko-psychologického posudku nemecké orgány rozhodnutím z 10. septembra 2008 zamietli jeho žiadosť o udelenie vodičského preukazu kategórie B (motorové vozidlá) z dôvodu, že B. Akyüz nespĺňa fyzické a psychické predpoklady na bezpečné vedenie motorového vozidla.

B. Akyüz však 24. novembra 2008 nadobudol vodičský preukaz v Dėčine (Česká republika). Podľa európskej právnej úpravy vodičské oprávnenie udeľuje členský štát žiadateľovi, ktorý má svoje zvyčajné bydlisko na území tohto štátu. Podľa informácií, ktoré poskytlo nemecké veľvyslanectvo v Prahe, sa nedá ani na cudzineckom orgáne a ani na polícii v Dėčine zistiť, či sa B. Akyüz zdržoval v tomto čase v Českej republike. Cudzinecký úrad mal v tomto čase k dispozícii iba hlásenie o pobyte za obdobie od 1. júna do 1. decembra 2009. Ako vyplýva z fotokópie vodičského preukazu, ktorý bol údajne udelený v Dėčine 8. júna 2009, k jeho prvému udeleniu došlo už 24. novembra 2008. Nemecké orgány ďalej uviedli, že B. Akyüz viedol motorové vozidlo v Nemecku 5. decembra 2008 a 1. marca 2009 a súd ho uznal v oboch týchto prípadoch vinným z vedenia motorového vozidla bez vodičského preukazu.

Landgericht Gießen (Krajský súd Gießen, Nemecko), ktorý rozhodoval o odvolaní, sa Súdneho dvora v podstate pýta, či za takej situácie, o akú ide v prejednávanej veci, môžu nemecké orgány odmietnuť uznanie vodičského preukazu vydaného v Českej republike z dôvodu, že dotknutej osobe sa odmietlo udelenie prvého vodičského preukazu v Nemecku, alebo tiež z dôvodu, že v čase udelenia prvého vodičského preukazu nespĺňal podmienku bydliska v Českej republike.

Súdny dvor najprv upresňuje, že právo Únie¹ stanovuje vzájomné uznávanie vodičských preukazov vydaných v členských štátoch bez akýchkoľvek formalít. Členský štát vydania musí overiť, či sú splnené všetky podmienky, najmä podmienky týkajúce sa bydliska a spôsobilosti viesť vozidlo a či je vydanie vodičského preukazu oprávnené. Pokiaľ teda orgány jedného členského štátu vydali vodičský preukaz, nie sú iné členské štáty oprávnené overovať dodržanie podmienok vydania stanovených právom Únie. Držba vodičského preukazu vydaného členským štátom totiž musí byť považovaná za dôkaz toho, že držiteľ tohto vodičského preukazu spĺňal nevyhnutné podmienky v deň, keď mu bol preukaz vydaný.

Právo Únie však umožňuje členským štátom, aby za určitých okolností, najmä z dôvodov bezpečnosti cestnej premávky, uplatňovali svoje vnútroštátne právne predpisy, ktoré sa týkajú

¹ Smernica Rady 91/439/EHS z 29. júla 1991 o vodičských preukazoch (Ú. v. ES L 237, s. 1; Mim. vyd. 07/001, s. 317), ktorá bola prepracovaná smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch (Ú. v. EÚ L 403, s. 18).

obmedzenia, pozastavenia, odňatia alebo zrušenia vodičského preukazu voči akémukoľvek držiteľovi vodičského preukazu, ktorý má svoje zvyčajné bydlisko na ich území.

Súdny dvor pripomína, že možnosť členského štátu odmietnuť uznať platnosť vodičského preukazu vydaného iným členským štátom z jedného z týchto dôvodov predstavuje výnimku zo všeobecnej zásady vzájomného uznávania vodičských preukazov, takže sa musí vykladať reštriktívne.

V prejednávanej veci Súdny dvor konštatuje, že odmietnutie udeliť prvý vodičský preukaz zo strany členského štátu nie je vymenované medzi prípadmi, ktoré môžu viesť k tomu, aby členský štát neuznal vodičský preukaz udelený v inom členskom štáte. Aj keď odmietnutie udeliť prvý vodičský preukaz môže byť čiastočne založené na správaní sa žiadateľa, nemôže toto odmietnutie (vydané v rámci správneho konania) predstavovať na rozdiel od prípadov obmedzenia, pozastavenia, odňatia alebo zrušenia sankciu za to, že žiadateľ porušil predpisy.

Okrem toho si Súdny dvor myslí, že umožniť jednému členskému štátu, aby neuznal vodičský preukaz vydaný v druhom členskom štáte, pretože tento druhý členský štát neoveril, či dôvody, ktoré viedli k odmietnutiu vydania zo strany prvého uvedeného členského štátu, už zanikli, by spôsobilo, že by členský štát, ktorý zaviedol najprísnejšie podmienky na vydanie vodičského preukazu, mohol nastaviť úroveň požiadaviek, ktoré musia iné členské štáty dodržiavať, aby sa im vydané vodičské preukazy mohli uznať. Pripustiť, že členský štát je oprávnený sa oprieť o svoje vnútroštátne ustanovenia, aby sa časovo neobmedzene bránil uznaniu preukazu vydaného v inom členskom štáte, by bolo samotným popretím zásady vzájomného uznávania vodičských preukazov.

Súdny dvor dospel k záveru, že **právo Únie bráni právnej úprave hostiteľského členského štátu, ktorá tomuto štátu umožňuje odmietnuť uznať na svojom území vodičský preukaz vydaný iným členským štátom, pokiaľ držiteľovi tohto preukazu bolo v tomto hostiteľskom štáte odoprené vydanie tohto vodičského preukazu z dôvodu, že nespĺňa telesné a duševné požiadavky požadované jeho vnútroštátnou právnou úpravou.**

Pokiaľ ide o podmienku bydliska, Súdny dvor uvádza, že **právo Únie nebráni právnej úprave hostiteľského členského štátu, ktorá umožňuje odmietnuť uznať na svojom území vodičský preukaz udelený iným členským štátom v prípade, keď by sa na základe nespochybniteľných informácií poskytnutých členským štátom vydania preukázalo, že držiteľ vodičského preukazu v čase vydania tohto preukazu nespĺňal podmienku bydliska.**

Súdny dvor spresňuje, že úlohou vnútroštátneho súdu je overiť, či informácie získané takým spôsobom ako v konaní vo veci samej možno považovať za informácie pochádzajúce od členského štátu vydania. Prípadne je tiež v právomoci vnútroštátneho súdu vyhodnotiť uvedené informácie a posúdiť ich vzhľadom na všetky okolnosti sporu, ktorý je mu predložený, či predstavujú nespochybniteľné informácie preukazujúce skutočnosť, že držiteľ vodičského preukazu nemal v čase, keď mu bol vodičský preukaz vydaný, na území členského štátu svoje zvyčajné bydlisko.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106